

El paper dels mitjans en el boicot a Israel

«Encara avui, masses diaris i informatius titllen de "polèmica" o "conflicte" el que passa a Israel i Palestina, com si es tractessin de dues bandes confrontades, com si ocupant i ocupat, estiguessin al mateix nivell»

Dos dies després de guanyar Eurovisió, Israel va assassinar a 62 palestines (<https://www.middleeasteye.net/news/gaza-killings-names-and-faces-those-killed-israeli-forces-week>) a la franja de Gaza, que protestaven pel seu dret al retorn. Més del 70% de les palestines que viuen a Gaza són refugiades de la Nakba, catàstrofe en àrab, que és com s'anomena el procés continu de neteja ètnica per part d'Israel. Entre el 1947 i el 1948, per tal d'assegurar una majoria demogràfica jueva, Israel va expulsar a 750.000 palestines de les seves llars i terres, i avui en dia, aquest procés segueix, impossibilitant la vida de les palestines, anhelant que aquestes escullin marxar.

Sota la premissa, d'existir és resistir, segueixen resistint més de 2,5 milions de palestines sota una ocupació militar de fa més de 50 anys amb més de 5.400 preses polítiques (<http://www.addameer.org/statistics>) (de les quals, més de 200 són menors), 2 milions a la Franja de Gaza (la presó a cel obert més gran del món), 1,5 milions dins de l'estat d'Israel (amb més de 60 lleis que les discriminen (<https://www.adalah.org/uploads/oldfiles/eng/Israeli-Discriminatory-Law-Database>) directament pel fet de no ser jueves), i les més de 8 milions de refugiades palestines que no poden tornar a les seves terres i propietats des de fa més de 70 anys.

És en aquest marc que el sindicat de periodistes palestins i xarxes culturals d'artistes palestins van llençar una crida al boicot a Eurovisió (<https://bdsmovement.net/news/palestinian-artists-and-broadcast-journalists-boycott-eurovision-2019>) (mentre aquest fos a Israel), que apel·la a tots els sectors: membres de la Unió Europea de Radiodifusió, concursants artistes i els seus sindicats, a moviments socials dels països participants, i periodistes. La crida al boicot a Israel (BDS), (<https://www.bdsmovement.net>) inspirada en la lluita contra l'apartheid a Sud Àfrica, va ser llançada per la coalició més gran de població civil palestina l'any 2005. Aquesta demana a la comunitat internacional que aïlli econòmicament, políticament i culturalment a l'apartheid, fins que Israel es vegi obligat a acabar amb les seves polítiques racistes.

Israel només pot dur a terme les seves polítiques de colonització, ocupació i apartheid gràcies a la complicitat internacional, tant per part d'empreses i institucions, com d'artistes i periodistes.

Anna Baltzer, membre de Jewish Voice for Peace, ens avisa del perill de la neutralitat: (<https://www.youtube.com/watch?v=bPEc9HC2oBY>) (<https://www.youtube.com/watch?v=bPEc9HC2oBY>) cal veure les situacions de poder, i decidir des d'allà, on ens col·loquem.

Els mitjans tenen un rol imprescindible en la realitat que dibuixen. Encara avui, masses diaris i informatius titllen de "polèmica" o "conflicte" el que passa a Israel i Palestina, com si es tractessin de dues bandes confrontades, (<https://www.elperiodico.com/es/internacional/20140711/equidistancia-fatal-3373980>) com si ocupant i ocupat, estiguessin al mateix nivell.

La història ens ensenya que les situacions d'injustícia sempre s'han mostrat com a quelcom molt complex. Hi va haver una època on l'esclavitud era legal, on les dones no podíem votar i no existia una jornada laboral de 8 hores. De la mateixa manera que ara veiem molt clar que eren

situacions inacceptables, cal que també ho veiem amb Palestina.

Són molts els suports aconseguits durant la campanya de #BoycottEurovision2019 (<https://boicotisrael.net/boicot-cultural-deportivo/>) a l'Estat espanyol. Tot i això, hi va haver mitjans com aquest, que van decidir fer un minut a minut del Festival (<https://www.naciodigital.cat/noticia/180145/aixi/estat/final/eurovisio/2019/al/minut>) contribuint a normalitzar que un estat d'apartheid, celebri un festival a quilòmetres d'on fa unes setmanes bombardejaven Gaza. Haguessin retransmès un festival a la Sud Àfrica de l'apartheid? Centenars de milers de persones (<https://docs.google.com/spreadsheets/d/1b2UZRYsm1cZqblxHvzf9DcuI5hFsPIMZRw2ldCKMaF8/edit#gid=0>) han demanat el boicot al Festival i més de 100 grups LGTBI s'han adherit a la crida al boicot. (<http://www.pinkwashingisrael.com/portfolio/boycott-eurovision-in-israel-and-tel-aviv-pride/>)

Es demana el boicot, perquè el boicot funciona. Israel té tanta por a aquesta estratègia, que inverteix milions de dòlars anualment per lluitar-hi en contra, i s'esforça per mostrar-se un país tolerant i obert.

Si bé tots els gestos de solidaritat són benvinguts, com el de mostrar banderes palestines en un context (<https://twitter.com/PACBI/status/1129884683855179779>) tan hostil (<https://twitter.com/PACBI/status/1129884683855179779>) (com va fer Islàndia), o el de mencionar les vulneracions de drets humans per part d'Israel, el que demana el poble palestí és que no es contribueixi al fet que l'Estat sionista netegi la seva imatge vers els crims de guerra que comet contra el poble palestí. Eurovisió és una eina de propaganda, (<https://www.elsaltodiario.com/global/pinkwashing-desahucios-censura-eurovision-israel>) un instrument per visibilitzar-se davant milions de persones. Assistir-hi o donar-li seguiment, és doncs, participar d'aquesta estratègia.

Cal valentia, però sobretot compromís. Mitjans com *La Directa* demostren com els diaris tenen opcions i poden escollir no netejar la imatge del règim d'apartheid d'Israel, tot recollint la defensa dels drets humans en el seu codi ètic (https://twitter.com/La_Directa/status/910778710021820417) i estatuts. Es pot escollir donar veu a palestines, explicar com funciona l'apartheid, com el lobby sionista ataca a activistes arreu del món, donar veu a notícies que per molt que portin anys repetint-se, no ocupen espai als mitjans, i col·locar-se sempre, sempre, al costat dels drets humans.